

BUTLLETÍ OFICIAL DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

X legislatura
Segon període

Número 26
13 de febrer de 2013

SUMARI

3. TRAMITACIONS EN CURS

3.10. Procediments que es clouen amb l'adopció de resolucions

3.10.75. Procediments d'actuació davant el Tribunal Constitucional

——— Procediment per a la interposició d'un recurs d'inconstitucionalitat contra la Llei de l'Estat 16/2012, del 27 de desembre, per la qual s'adopten diverses mesures tributàries dirigides a la consolidació de les finances públiques i a l'impuls de l'activitat econòmica

Tram. 212-00001/10

Sol·licitud de dictamen al Consell de Garanties Estatutàries p. 3

4. INFORMACIÓ

4.45. Composició dels òrgans del Parlament

4.45.02. Ple del Parlament

——— Composició del Ple del Parlament

Tram. 396-00001/10

Accés al ple exercici de la condició de parlamentària p. 3

Accés al ple exercici de la condició de parlamentària p. 3

4.45.25. Grups parlamentaris

——— Composició del Grup Parlamentari de Convergència i Unió

Tram. 399-00005/10

Adscripció de diputats del Grup Parlamentari de Convergència i Unió p. 4

Adscripció de diputats del Grup Parlamentari de Convergència i Unió p. 4

4.67. Comunicacions dels grups parlamentaris i dels diputats

——— Sol·licitud de dictamen al Consell de Garanties Estatutàries

Presentació p. 4

4.95. Altres informacions

——— Credencial de la diputada Montserrat Roura i Masaneda

Presentació p. 7

——— Credencial de la diputada Maria Senserrich i Guitart

Presentació p. 7

NOTES

Aquesta publicació és impresa en paper ecològic (definició europea ECF), en compliment del que estableix la Resolució 124/III del Parlament, sobre la utilització del paper reciclat en el Parlament i en els departaments de la Generalitat, adoptada el 30 d'abril de 1990.

Els documents publicats en el *Butlletí Oficial del Parlament de Catalunya* (BOPC) són una reproducció fidel dels documents originals entrats al Registre.

La numeració del BOPC no està necessàriament vinculada a una sola data.

ISSN: 0213-7798 · Dipòsit legal: B-20.066-1980 · Imprès al Parlament
www.parlament.cat

3. TRAMITACIONS EN CURS

3.10. PROCEDIMENTS QUE ES CLOUEN
AMB L'ADOPCIÓ DE RESOLUCIONS3.10.75. PROCEDIMENTS D'ACTUACIÓ DAVANT
EL TRIBUNAL CONSTITUCIONAL

— **Procediment per a la interposició d'un recurs d'inconstitucionalitat contra la Llei de l'Estat 16/2012, del 27 de desembre, per la qual s'adopten diverses mesures tributàries dirigides a la consolidació de les finances públiques i a l'impuls de l'activitat econòmica**

Tram. 212-00001/10

Sol·licitud de dictamen al Consell de Garanties Estatutàries

Sol·licitud: Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya (reg. 2141).

Admissió a tràmit: Presidència del Parlament, 08.02.2013.

N. de la R. : La sol·licitud es reproduïx en la secció 4.67.

4. INFORMACIÓ

4.45. COMPOSICIÓ DELS ÒRGANS
DEL PARLAMENT

4.45.02. PLE DEL PARLAMENT

— **Composició del Ple del Parlament**

Tram. 396-00001/10

Accés al ple exercici de la condició de parlamentària

MESA DEL PARLAMENT

La Mesa del Parlament, en la sessió tinguda el 12 de febrer de 2013, atès que la diputada Montserrat Roura i Massaneda ha complert els requisits que estableix l'article 16.1 del Reglament (credencial: reg. 2135; acatament de la Constitució i de l'Estatut d'autonomia de Catalunya: reg. 2137; declaració d'activitats i béns: reg. 2138 i 2139), ha constatat i ha manifestat que Montserrat Roura i Massaneda ha accedit al ple exercici de la condició de parlamentària.

Palau del Parlament, 12 de febrer de 2013

El secretari segon	Presidenta del Parlament
Pere Calbó i Roca	Núria de Gispert i Català

Accés al ple exercici de la condició de parlamentària

MESA DEL PARLAMENT

La Mesa del Parlament, en la sessió tinguda el 12 de febrer de 2013, atès que la diputada Maria Senserrich i Guitart ha complert els requisits que estableix l'article 16.1 del Reglament (credencial: reg. 2142; acatament de la Constitució i de l'Estatut d'autonomia de Catalunya: reg. 2143; declaració d'activitats i béns: reg. 2144 i 2145), ha constatat i ha manifestat que Maria Senserrich i Guitart ha accedit al ple exercici de la condició de parlamentària.

Palau del Parlament, 12 de febrer de 2013

El secretari primer	La presidenta del Parlament
Miquel Iceta i Llorens	Núria de Gispert i Català

4.45.25. GRUPS PARLAMENTARIS

Composició del Grup Parlamentari de Convergència i Unió

Tram. 399-00005/10

Adscripció de diputats del Grup Parlamentari de Convergència i Unió

Reg. 2140 / Coneixement: Mesa del Parlament, 12.02.2013

A LA MESA DEL PARLAMENT

Montserrat Roura i Massaneda, d'acord amb el que disposa l'article 20.1 del Reglament del Parlament de Catalunya, manifesta la voluntat d'incorporar-se al GP de Convergència i Unió.

Palau del Parlament, 7 de febrer de 2013

Montserrat Roura i Massaneda	Vist i plau
Diputada del GP de CiU	Jordi Turull i Negre
	Portaveu del GP de CiU

Adscripció de diputats del Grup Parlamentari de Convergència i Unió

Reg. 2146 / Coneixement: Mesa del Parlament, 12.02.2013

A LA MESA DEL PARLAMENT

Maria Senserrich i Guitart, d'acord amb el que disposa l'article 20.1 del Reglament del Parlament de Catalunya, manifesta la voluntat d'incorporar-se al GP de Convergència i Unió.

Palau del Parlament, 29 de gener de 2013

Maria Senserrich i Guitart	Vist i plau
Diputada del GP de CiU	Jordi Turull i Negre
	Portaveu del GP de CiU

4.67. COMUNICACIONS DELS GRUPS PARLAMENTARIS I DELS DIPUTATS

Sol·licitud de dictamen al Consell de Garanties Estatutàries

Presentació

Reg. 2141

A LA MESA DEL PARLAMENT

Els diputats i les diputades sotasignats, que representen una desena part dels membres d'aquesta cambra, d'acord amb el que estableixen els articles 16.2.a i 23.f de la Llei 2/2009, del 12 de febrer, del Consell de Garanties Estatutàries, sol·liciten un dictamen previ a la interposició de recurs d'inconstitucionalitat davant el Tribunal Constitucional amb relació a la Llei 16/2012, de 27 de desembre, per la que s'adopten diverses mesures tributàries dirigides a la consolidació de les finances públiques i a l'impuls de l'activitat econòmica (BOE. 312, de 28 de desembre de 2012), basant-se en la justificació següent:

1. L'article 19, pot vulnerar el títol VI de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya, especialment als articles 201, 202, 203 i 209, així com els articles 138, 156 i 157 de la Constitució Espanyola.
2. L'article 19 pot vulnerar el principi de lleialtat institucional, reconegut a l'article 3 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya.
3. L'article 19 pot infringir el procés legislatiu i el principi de homogeneïtat legislativa.

FONAMENTS JURÍDICS

Primer. L'article 19 de la Llei 16/2012, de 27 de desembre, crea l'impost sobre els dipòsits en les entitats de crèdit, amb efectes des de 1 de gener de 2013, establint com a àmbit d'aplicació tot el territori espanyol i paradoxalment determina que el tipus de gravamen aplicable a la base imposable serà del zero per cent.

Aquest tribut per tant no implicarà cap tipus d'ingrés al govern de l'Estat, la qual cosa significa que la finalitat del legislador en l'aprovació d'aquesta norma és la d'impedir que les Comunitats Autònomes puguin regular aquest impost.

L'aprovació d'una norma que constitueix un tribut amb tipus de gravamen zero no pot ser més que una estratègia per tal d'evitar que les comunitats autònomes tinguin competència per establir aquest tribut, la qual cosa pot xocar frontalment amb l'article 203.1 EAC que reconeix la capacitat de la Generalitat de Catalunya per a determinar el volum i la composició dels seus ingressos en l'àmbit de les seves competències finan-

ceres i, amb el seu apartat cinquè, que regula la competència de la Generalitat per a establir, mitjançant una llei del Parlament, els seus tributs propis, sobre els quals té capacitat normativa.

En aquest sentit, l'article 19 de la Llei 16/2012, de 27 de desembre, també vulneraria l'article 202 EAC que reconeix com a constitutiu dels recursos de les finances de la Generalitat els recursos que puguin establir-se en virtut del que disposen l'Estatut i la Constitució i els articles 156 i 157 CE que reconeixen a les Comunitats Autònomes l'autonomia financera i la competència per establir tributs.

Segon. L'aplicació de l'article 19 de la Llei 16/2012, de 27 de desembre implica un efecte clarament discriminatori cap a Catalunya i vulneraria l'article 201.4 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya que estableix que el finançament de la Generalitat no ha de comportar efectes discriminatoris envers Catalunya respecte a les altres Comunitats Autònomes.

L'apartat 13 de l'article 19 de la Llei 16/2012, de 27 de desembre estableix l'aplicació de l'article 6.2 de la LOFCA que regula la compensació per la disminució d'ingressos que poguessin patir aquelles Comunitats Autònomes que tinguessin regulat aquest impost abans de l'aprovació de la norma estatal, però sorprenentment la Llei 16/2012 determina que només serà d'aplicació a les Comunitats Autònomes que tinguessin regulat aquest impost per llei aprovada abans del dia 1 de desembre de 2012, quan la norma estatal havia estat aprovada el 27 de desembre.

Les Comunitats Autònomes d'Extremadura, Andalusia i Canàries havien aprovat el 2001, el 2010 i el 2012 respectivament, l'impost sobre dipòsits bancaris, i Catalunya pretenia fer-ho en el primer ple ordinari de la X Legislatura, circumstància que era ben coneguda pel Govern espanyol, tenint en compte que era una de les propostes del programa electoral de diferents partits polítics, i va ser repetit per tots aquests partits de manera expressa, durant la campanya electoral a les eleccions al Parlament de 25 de novembre de 2012.

El Govern de la Generalitat de Catalunya, el dia 18 de desembre va aprovar un Decret llei de creació de l'impost sobre els dipòsits en les entitats de crèdit, per la qual cosa aquest impost havia estat creat abans de l'aprovació de la llei estatal. La determinació del dia 1 de desembre de 2012 com a data límit per a la consideració de la compensació pel perjudici causat a les comunitats autònomes que tenien regulat aquest impost és totalment arbitrari i suposa una vulneració del principi d'irretroactivitat de les normes sancionadores no favorables o restrictives de drets previst a l'article 9.3 CE i de l'article 201.4 EAC en la mesura que discrimina a Catalunya enfront la resta de Comunitats Autònomes.

Per les mateixes raons exposades, la creació de l'impost sobre dipòsits en les entitats de crèdit per part de

l'Estat pot vulnerar l'article 138.1 de la CE, que estableix que l'Estat ha de vetllar per l'establiment d'un equilibri econòmic adequat i just entre les diverses parts del territori espanyol, en la mesura que s'apropia d'un fet imposable autonòmic i només compensa a les Comunitats Autònomes que el tenien regulat. Aquesta actuació consolida el desequilibri de finançament entre territoris.

Tercer. L'apartat primer de l'article 3 de l'EAC estableix que les relacions de la Generalitat amb l'Estat es fonamenten en el principi de la lleialtat institucional mútua i es regeixen pel principi general segons el qual la Generalitat és Estat, pel principi d'autonomia, pel de bilateralitat i pel de multilateralitat.

El Tribunal Constitucional, en la seva sentència 210/2012, de 14 de novembre, va desestimar el recurs d'inconstitucionalitat interposat pel President del Govern contra la Llei 14/2001, de 29 de novembre de l'impost sobre dipòsits de les entitats de crèdit aprovada pel Parlament d'Extremadura.

El fonament per considerar constitucional l'impost sobre dipòsits de les entitats de crèdit aprovat pel Parlament d'Extremadura fou bàsicament que no suposava cap doble imposició en relació a l'IVA, ni l'IAE, i que no implicava cap vulneració de la lliure circulació de persones i mercaderies, ni el principi de territorialitat aplicable als tributs propis de cada Comunitat Autònoma.

Just després de la publicació d'aquesta sentència del Tribunal Constitucional, el 4 de desembre del 2012, el partit que dóna suport al govern de l'Estat, essent coneixedor de la voluntat política de Catalunya de legislar la creació d'aquest impost atesa la urgent necessitat d'obtenir noves fonts de finançament per tal de poder complir amb els objectius de dèficit i endeutament fixats, va decidir introduir com a esmena a la Llei 16/2012, de 27 de desembre, la regulació de l'impost sobre dipòsits bancaris.

És evident doncs, que l'Estat va aprovar la Llei 16/2012, de 27 de desembre amb manifesta mala fe i vulnerant de forma frontal el principi de lleialtat institucional reconegut a l'article 3 de l'EAC.

La creació de manera irregular per part de l'Estat de l'impost que pretenia crear Catalunya exercint el seu dret a constitucional a l'autonomia financera i la seva competència per establir tributs, vulneraria també l'article 209 EAC que estableix que d'acord amb el principi de lleialtat institucional, s'ha de valorar l'impacte financer, positiu o negatiu, que les disposicions generals aprovades per l'Estat tinguin sobre la Generalitat o les aprovades per la Generalitat tinguin sobre l'Estat, en un període de temps determinat, en forma d'una variació de les necessitats de despesa o de la capacitat fiscal, a fi d'establir els mecanismes d'ajustament necessaris. És evident que l'Estat, ha actuat de manera deslleial i no ha valorat l'impacte negatiu que

per Catalunya suposa impedir-li crear un impost i limitar la seva capacitat d'obtenir ingressos per tal de reduir dèficit.

Quart. L'article 19 de la Llei 16/2012, de 27 de desembre crea un impost a través d'una esmena al Senat, que no té cap connexió amb el projecte de llei, la qual cosa vulneraria el procés legislatiu i el dret del diputats a accedir i exercir en condicions d'igualtat a les funcions i càrrecs públics (art. 23.2 CE), com a garantia afegida al dret dels parlamentaris i dels grups en què s'integren a exercir les seves funcions en condicions d'igualtat i dins de la legalitat parlamentària, i també vulneraria el dret dels ciutadans a participar per mitjà de representants en assumptes públics (art. 23.1 CE).

El Tribunal Constitucional, en la recent sentència 119/2011, reconeix la impossibilitat de modificar un projecte de llei per via d'esmenes al Senat, quan entre aquestes i aquell no hi hagi cap relació, constituint en realitat aquestes esmenes un nou projecte de llei que no ha estat examinat pel Congrés i respecte del qual els senadors no podran exercir la seva funció legislativa.

Els motius de la regulació de l'impost sobre dipòsits bancaris amb tipus de gravamen del zero per cent no pot considerar-se que siguin els de rebaixar el dèficit públic i fixar les bases de la recuperació econòmica, que eren pròpiament els motius establerts a l'exposició de motius de la Llei a la que es va incorporar com a esmena, si no tot el contrari, perquè suposa una disminució dels ingressos amb la consegüent dificultat per assolir els objectius de dèficit pressupostari, inicialment fixat en l'1,1% del PIB i posteriorment reduït al 0,7% del PIB. Sorprenentment l'Estat crea aquest tribut amb un tipus zero, el que contradia l'objectiu exposat perquè no només no suposa una reducció del dèficit per part de l'Estat si no que a més no deixa que suposi una reducció del dèficit per part de les Comunitats Autònomes.

La veritable causa de la introducció com a esmena de la regulació d'aquest impost, fou únicament impedir que el regulessin les Comunitats Autònomes, una vegada coneguda la sentència que declarava constitucional la llei que havia creat aquest impost a Extremadura.

Així doncs, la introducció d'un nou impost mitjançant esmena al Senat d'una llei que no l'havia previst, perverteix la naturalesa del dret d'esmena que hauria de ser de caràcter subsidiari i incidental i que passa a ser una nova iniciativa legislativa. Això suposa furar al Congrés dels diputats la competència per a la seva correcta discussió, i abusar de la tècnica de l'esmena parcial per disfressar veritables proposicions de llei i obtenir un canvi legislatiu sense intervenció plena de les cambres legislatives.

El concepte d'esmena és la modificació d'una cosa preexistent. Només es pot esmenar el ja definit i per tant l'esmena no pot servir d'instrument per crear una nova realitat, tal i com així ho estableix la jurisprudència constitucional anteriorment citada.

Respecte al Senat, els articles 66 i 88 a 91 CE estableixen un sistema representatiu bicameral i configuren el Senat com a cambra de segona lectura que delibera sobre projectes de llei aprovats pel Congrés de Diputats.

Com a conseqüència d'aquesta regulació, el Tribunal Constitucional interpreta que:

«[...] sembla lògic concloure que la facultat d'esmena senatorial a què es refereix l'art. 90.2 CE es va entendre, en elaborar la Constitució, limitada a les esmenes que tinguin una mínima relació d'homogeneïtat material amb els projectes de llei remesos pel Congrés. Aquesta interpretació és, sens dubte, la que millor s'adequa a les disposicions constitucionals que regulen la facultat d'iniciativa legislativa del Senat i el procediment legislatiu general»

«[...] Tot assumint que en determinades circumstàncies pot haver raons d'urgència que propiciïn accelerar l'aprovació d'una concreta iniciativa legislativa, hi ha la possibilitat d'acudir a altres mecanismes, com, quan sigui jurídicament viable, al decret llei o les tramitacions legislatives pels procediments d'urgència o en lectura única. Altrament dit, acceptar l'exercici del dret d'esmena com a mecanisme pal·liatiu o substitutiu de les insuficiències que puguin tenir els procediments legislatius suposaria tant com fer cas omís de la voluntat del constituent. I això perquè aquesta ja ha determinat els instruments a través dels quals les Corts o, si s'escau, el Govern, han de fer front a les «urgències legislatives.»

Així doncs i citant les paraules del propi Tribunal Constitucional, desatendre els límits constitucionals sota el paraigua de la urgència normativa no deixa de ser una lesió constitucional per molt que pugui semblar convenient conjunturalment a l'Estat.

Palau del Parlament, 4 de febrer de 2013

Pere Aragonès i Garcia; Oriol Junqueras i Vies, president; Marta Rovira i Vergés, portaveu; Josep Lluís Salvadó i Tena, portaveu adjunt; Oriol Amorós i March; Anna Simó i Castelló, Maria Rosa Amorós i Capdevila, Pere Bosch Cuenca, Gemma Calvet i Barot, Josep Cosconera i Carabassa, Albert Donés i Antequera, Dionís Guiteras i Rubio, Eva Piquer i Vinent, Sergi Sabrià i Benito, Marc Sanglas i Alcantarilla, Josep Andreu i Domingo, Jordi Solé i Ferrando, Roger Torrent i Ramió, Teresa Vallverdú i Albornà, Alba Vergés i Bosch, Marta Vilalta i Torres, diputats, del GP d'ERC

4.95. ALTRES INFORMACIONS

— Credencial de la diputada Montserrat Roura i Massaneda**Presentació**

Reg. 2135 / Coneixement: Mesa
del Parlament, 12.02.2013

CREDENCIAL DE DIPUTADA AUTONÒMICA

JUNTA ELECTORAL PROVINCIAL DE GIRONA

Fernando Ferrero Hidalgo, president de la Junta Electoral Provincial de Girona, expedixo aquesta credencial, que expressa que s'ha designat diputada electa per a aquesta circumscripció electoral la senyora Montserrat Roura i Massaneda, per estar inclosa en la llista de candidats presentada per Convergència i Unió (CiU) a les eleccions al Parlament de Catalunya 2012, segons el resultat de l'escrutini fet el dia 28 de novembre de 2012, atesa la renúncia de la seva condició de diputat al Parlament de Catalunya del Sr. Santi Vila i Vicente.

I a l'efecte de presentació al Parlament de Catalunya, expedixo aquesta credencial, d'acord amb el que estableix l'article 108 de la Llei orgànica del règim electoral general, el dia 6 de febrer de 2013

Fernando Ferrero Hidalgo
President de la Junta Electoral Provincial de Girona

— Credencial de la diputada Maria Senserrich i Guitart**Presentació**

Reg. 2142 / Coneixement: Mesa
del Parlament, 12.02.2013

CREDENCIAL DE DIPUTADA AUTONÒMICA

JUNTA ELECTORAL PROVINCIAL DE BARCELONA

Inmaculada Zapata Camacho, Il·lma. Sra. presidenta de l'esmentada Junta Electoral, expedixo aquesta credencial per fer constar que la senyora Maria Senserrich i Guitart ha estat designada diputada electa per la circumscripció electoral de Barcelona, atès que està inclosa en la llista de candidats presentada a les eleccions al Parlament de Catalunya 2012 per Convergència i Unió (CiU) i ha obtingut majoria de vots, segons el resultat de l'escrutini fet el dia vint-i-vuit de novembre de dos mil dotze.

I, a l'efecte de presentació al Parlament de Catalunya, expedixo aquesta credencial a Barcelona, el dia set de febrer de dos mil tretze.

Inmaculada Zapata Camacho
Presidenta de la Junta Electoral Provincial
de Barcelona
